

2009. április 24., péntekig

4. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges erőfeszítést a folyamatban lévő projektek befejezése és a Vízuminformációs Rendszer (VIS), valamint a Schengeni Információs Rendszer második generációja (SIS II) mielőbbi hatálybalépésének biztosítása érdekében;

5. javasolja, hogy a Bizottság tartózkodjon az új rendszerek, nevezetesen a be- és kilépési rendszer bevezetéséről szóló jogalkotási javaslatok idő előtti benyújtásától, mielőtt a VIS, valamint a SIS II megkezdene működését; hangsúlyozza, hogy fel kell mérni egy új rendszer felállításának tényleges szükségességét, tekintettel a már meglévő rendszerekkel való nyilvánvaló kölcsönhatásokra; alapvető fontosságúnak tartja a meglévő rendszerek szükséges változtatásainak megvizsgálását, valamint alapos becslés készítését az egész folyamat tényleges költségeiről;

6. felhívja a Bizottságot, hogy a fenti ajánlásokat, továbbá a Parlament által a 2008. szeptember 25-i és 2009. január 14-i állásfoglalásaiban, valamint az alábbi állásfoglalásokban megfogalmazott ajánlásokat foglalja bele a többéves programra vonatkozó javaslatába:

— 2009. április 2-i állásfoglalása ⁽¹⁾ az európai állampolgársággal kapcsolatos problémákkal és kilátásokkal;

— a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv alkalmazásáról szóló, 2007. szeptember 27-i állásfoglalás ⁽²⁾,

— az Európai Unió határigazgatása terén teendő újabb lépések előkészítéséről és harmadik országok hasonló tapasztalatairól szóló, 2009. március 10-i állásfoglalás ⁽³⁾, valamint

— a közös európai menekültügyi rendszer jövőjéről szóló, 2009. március 10-i állásfoglalás ⁽⁴⁾;

7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0204.

⁽²⁾ HL C 219. E, 2008.8.28., 317. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0085.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0087.

A G20 csúcstalálkozó következtetései

P6_TA(2009)0330

Az Európai Parlament 2009. április 24-i állásfoglalása a G20-csoport 2009. április 2-i londoni csúcstalálkozójáról

(2010/C 184 E/20)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a G20-csoport vezetőinek a 2009. április 2-i londoni csúcstalálkozón elfogadott nyilatkozatára (Globális terv a fellendülésről és reformról), valamint a pénzügyi rendszer megerősítéséről és a nemzetközi pénzügyintézeteken keresztül történő forrásbiztosításról szóló nyilatkozatokra,

— tekintettel az OECD világfóruma által vizsgált jogrendszerekről szóló 2009. április 2-i jelentésre a nemzetközileg elfogadott adózási standardok végrehajtásáról, amely kérésre információcserét követel meg minden adóügyben a nemzeti adójog végrehajtása terén,

— tekintettel az Európai Tanács 2009. március 19–20-i ülésének elnökségi következtetéseire,

2009. április 24., péntekig

- tekintettel az „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című, 2009. március 4-i bizottsági közleményre (COM(2009)0114),
 - tekintettel az uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó, Jacques de Larosière által vezetett magas szintű munkacsoport 2009. február 25-i jelentésére,
 - tekintettel „A pénzügyi válságtól a fellendülésig: európai cselekvési keret” című, 2008. október 29-i bizottsági közleményre (COM(2008)0706),
 - tekintettel az európai gazdasági fellendülés tervéről szóló 2009. március 11-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel „A fejlődő országok támogatása a válság idején” című, 2009. április 8-i bizottsági közleményre (COM(2009)0160),
 - tekintettel a Nemzetközi Valutaalap (IMF) 2009. márciusban közzétett jelentésére a globális pénzügyi válság alacsony jövedelmű országokra gyakorolt hatásairól,
 - tekintettel az ENSZ millenniumi fejlesztési céljaira és az uniós tagállamok az éhezés és a szegénység leküzdése melletti elkötelezettségére,
 - tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Programja keretében készült, 2009. február 16-i „Kiút a válságból – lehetőség” című jelentésre, amely sürgeti a G20-országokat, hogy álljanak elő egy „globális zöld New Deal”-lel,
 - tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) „A pénzügyi és gazdasági válság: a tisztességes munka kilátásai” című 2009. március 24-i jelentésére, amely sürgeti a G20-országokat, hogy terjesszenek elő a szociális gondoskodásra és a munkahelyteremtésre összpontosító, összehangolt ösztönző csomagot,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a világ egyre mélyebb recesszióba süllyed, melynek hatásait egyetlen ország és egyetlen ágazat sem kerülheti el, és mivel 2009-ben a gazdasági teljesítmény világszerte gyorsan csökken, és a legoptimistább előrejelzések szerint 2010-re is csak lassú fellendülés várható;
- B. mivel a pénzügyi válság reálgazdaságra gyakorolt hatásai következtében kivételes gazdasági körülmények léptek fel, amelyek időben történő, célzott, ideiglenes és arányos intézkedéseket és döntéseket tesznek szükségessé annak érdekében, hogy megoldások szülessenek a példa nélküli globális gazdasági és foglalkoztatási helyzetre;
- C. mivel a nemzetközi és európai gazdaság visszaesése elleni küzdelem jelenlegi legnagyobb akadálya a pénzügyi és tőkepiacokon uralkodó bizalomhiány, valamint a növekvő munkanélküliség és a nemzetközi kereskedelem zsugorodása;
- D. mivel a recessziót a lisszaboni és göteborgi célok, valamint a munkanélküliség és az éghajlatváltozás elleni küzdelem és az energiafogyasztás csökkentése melletti globális kötelezettségvállalások előmozdításának lehetőségeként kellene kiaknázni;
- E. mivel az átfogó gazdaságélénkítési és reformterv a következő célokat foglalja magában: 1. a bizalom, a növekedés és a munkahelyek helyreállítása; 2. a pénzügyi rendszer javítása a hitelezés helyreállítása érdekében; 3. a pénzügyi szabályozás megerősítése és a bizalom újjáépítése; 4. a nemzetközi pénzügyi intézetek reformja és támogatása a válság leküzdése és a jövőbeni válságok megelőzése érdekében; 5. a globális kereskedelem és befektetések ösztönzése és a protekcionizmus elvetése a fellendülés megvalósítása érdekében; és 6. befogadó, környezetbarát és fenntartható gazdaság kialakítása;

(1) Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0123.

2009. április 24., péntekig

- F. mivel a nemzetközi koordináció elengedhetetlen a globális gazdaság feltámasztásához, majd újjáépítéséhez;
- G. mivel az euróövezeti tagság bizonyítottan javította az érintett tagállamok gazdasági stabilitását, ami a maastrichti kritériumoknak és a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek való megfelelés érdekében tett erőfeszítéseiknek, valamint gazdaságuk árfolyam-ingadozástól való védettségének köszönhető;
- H. mivel több tagállamban is súlyos problémák jelentkeztek a fizetési mérlegben, és néhány tagállamnak az IMF-től és az Európai Uniótól kellett segítséget kérnie;
- I. mivel a Cotonoui Partnerségi Megállapodás szerinti AKCS–EU együttműködés alapját a millenniumi fejlesztési céloknak, kiváltképpen pedig a rendkívüli szegénység és az éhínség felszámolásának kell képeznünk;
- J. mivel a pénzügyi válság következtében néhány adományozó ország csökkentette a fejlődő országoknak nyújtott hivatalos fejlesztési támogatáshoz (ODA) való pénzügyi hozzájárulását és veszélybe sodorta a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében tett erőfeszítéseket;
- K. mivel az AKCS-országok a valutabevételeik több mint 50 %-át kitevő áruexporttól függenek, és mivel a pénzügyi válság következtében számos fejlődő országban csökken az export és a pénzbeáramlás, szűkül a hitelhez való hozzáférés, csökkennek a közvetlen külföldi befektetések és zuhan a termékek ára;
- L. mivel az offshore központok az adó- és pénzügyi szabályok megkerüléséhez és kijátszásához hasonló visszaéléseket tesznek lehetővé;
- M. mivel a nemzetközi kereskedelem növekedése a hitel és a finanszírozás hiányában, valamint a világ-gazdaság általános lassulása következtében lassul;
- N. mivel erős többoldalú együttműködésre van szükség a pénzügyi és gazdasági válság által kiváltott protekcionista intézkedések megelőzése érdekében,

Általános megjegyzések

1. üdvözli a G20-ak átfogó gazdaságélénkítési és reformtervét; tudomásul veszi, hogy az átfogó terv összhangban van az Európai Unión belül már megtett erőfeszítésekkel, ezáltal elkerüli az egymás hatásait kioltó politikák ütközését; üdvözli, hogy a G20-ak felismerték, hogy a globális válság globális megoldást és integrált stratégiát követel a bizalom, a növekedés és a munkahelyek helyreállítása céljából; úgy véli, hogy e felismerést komolyan meg kell vizsgálni a G20-ak következő ülésén, amelyre 2009. ősz elején kerül sor;
2. úgy véli, hogy a világ vezetőinek nem az a feladata, hogy befoltozzák a jelenlegi pénzügyi és gazdasági rendszert, hanem hogy elismerjék, hogy a szabályozási kereten belül új egyensúlyt kell kialakítani, amely figyelembe veszi a környezeti és szociális fenntarthatóságot, a globális gazdaság újbóli növekedését és a munkahelyteremtést, valamint a társadalmi igazságosságot és részvételt, a jobb és mindenre kiterjedő szabályozást és ellenőrzést és új szabályozási és irányítási keret kidolgozását sürgeti; úgy véli, hogy a G20-aknak foglalkozniuk kellett volna a globális kereskedelmi és pénzügyi egyenlőtlenségek problémájával, amely alapvető szerepet játszott a jelenlegi gazdasági válság kialakulásában;
3. hangsúlyozza, hogy minden kötelezettségvállalást teljes mértékben tiszteletben kell tartani, és gyorsan és részletesen végre kell hajtani nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt, a bizalom újjáépítése és a hatékonyság maximalizálása érdekében; tudomásul veszi a Pénzügyi Stabilitási Testület (FSB) és az IMF kijelölését az elfogadott cselekvési tervvel kapcsolatban tett előrelépések nyomom követésére, és felkéri őket, hogy jelentésüket mutassák be az Európai Parlamentnek;
4. hangsúlyozza, hogy a legfontosabb prioritás a reálgazdaság újbóli beindítása, a tőkepiacok és a hitelezés megfelelő működésének biztosítása, a foglalkoztatás fenntartása és ösztönzése, valamint az emberek védelme a válság negatív hatásaival szemben, különös tekintettel a legszegényebb és legsérülékenyebb csoportokra;

2009. április 24., péntekig

5. üdvözlí, hogy a G20-ak elsősorban olyan, hiteleken és garanciákon alapuló megoldásokat választottak, amelyek maximalizálják a gazdasági hatásokat és segítik a több mint ezermilliárd dolláros programok kormányzati költségvetésekre gyakorolt hosszú távú hatásának csökkentését;

A növekedés és a munkahelyek helyreállítása

6. üdvözlí azt a megállapodást, amely további 832 milliárd EUR pénzügyi forrást biztosít az IMF-nek, más pénzügyi intézményeknek és a kereskedelem finanszírozásának, valamint azt a kötelezettségvállalást, hogy kellő költségvetési erőfeszítést biztosítanak a hitelezés, a növekedés és a munkahelyek visszaállítására a világgazdaságban, biztosítva ugyanakkor a hosszú távú költségvetési fenntarthatóságot; megjegyzi azonban, hogy nem született megállapodás további európai pénzügyi ösztönzőkről; elismeri, hogy minden ország cselekvési mozgásterére más és más, de valamennyinek cselekednie kell saját lehetőségein belül;

7. elismeri a központi bankok ezen erőfeszítésekben betöltött központi szerepét és a kamatlábak gyors csökkentését, valamint üdvözlí a G20-csoport által a nemzeti valuták – ördögi kör kialakulásához vezető – kompetitív leértékelésétől való tartózkodásra vonatkozóan tett kötelezettségvállalást; üdvözlí az EKB által a növekedés ösztönzése érdekében véghezvitt egymást követő kamatsökkentéseket, valamint a bankközi hitelezés felélesztését célzó, rövid távú finanszírozási eszközök gyors rendelkezésre bocsátását; felhívja a figyelmet arra, hogy meg kell teremteni a megfelelő feltételeket a kamatsökkentések hitelezőkre való továbbhárításának elősegítésére; felszólít minden ahhoz szükséges intézkedés megtételére, hogy a pénzügyi piacok megfelelő működése helyreálljon, ideértve a belföldi hitelezés és a nemzetközi tőkeáramlás mielőbbi helyreállítását;

8. aggodalommal veszi tudomásul az államadósság és a költségvetési hiány gyors növekedését; kiemeli a rendezett államháztartás mielőbbi létrehozásának és a hosszú távú költségvetési fenntarthatóság biztosításának fontosságát a jövőbeli generációk túlzott mértékű megterhelésének elkerülése érdekében, megjegyezve, hogy ezt az egyes országoknál a teljes eladósodottság összefüggésében kell megfontolni;

9. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a G20-csúcstalálkozó nem foglalkozott a globális egyenlőtlenségek kérdésével, amelyekben pedig a válság gyökerezik; rámutat arra, hogy a jövőbeni pénzügyi válságok megelőzése érdekében a háttérben álló okokat (nevezetesen a túlzott kínai kereskedelmi többlettel finanszírozott túlzott amerikai kereskedelmi deficitet) kell megszüntetni, ami a banki és pénzügyi szabályozáson, valamint az intézményirányításon messze túlmutató következményekkel jár; úgy véli, hogy a válságra adott hatékony, többoldalú válasznak ki kell terjednie a valutaárfolyamok terén tapasztalható stabilitáshiány és nyersanyagárak volatilitása okainak többoldalú kereteken belüli kezelésére; sürgeti ezért az Európai Tanácsot, hogy G20-ak következő, New York-i csúcstalálkozója előtt fogadjon el közös álláspontot e kérdések megoldása érdekében;

A pénzügyi felügyelet és szabályozás megerősítése

10. üdvözlí a pénzügyi ágazat jobb szabályozására és a pénzügyi felügyelet erősítésére vonatkozó, az országok közötti nagyobb konzisztencián és rendszeres együttműködésen alapuló közös megközelítést; sürgeti az összes kormányt, hogy a G20-ak ülésén vállalt kötelezettségeinek megfelelően cselekedjen; úgy véli, hogy a G20-csúcstalálkozón született döntések és kötelezettségvállalások a minimumot, és nem a maximumot képviselik; üdvözlí, hogy az EU nagyratörőbb a szabályozás és a felügyelet célja és követelményei tekintetében;

11. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy visszaállítsák a pénzügyi ágazat iránti bizalmat, ami kulcsfontosságú a reálgazdaságnak nyújtott hitelezés, valamint a nemzetközi tőkeáramlások helyreállításához; hangsúlyozza, hogy sürgősen foglalkozni kell a hitelezést korlátozó, értékvesztett banki eszközökkel; sürgeti az EU kormányait és illetékes hatóságait, hogy eszközöljék ki a bankoknál, hogy azok teljes egészében és átlátható módon tegyék nyilvánossá mérlegük veszteségeit, figyelembe véve a közösségi bankszektorban az értékvesztett eszközök kezelésére vonatkozó bizottsági közleményt⁽¹⁾, valamint hogy összehangolt módon lépjenek fel a versenyszabályok betartásával; felkéri a G20-ak kormányait, hogy hozzák nyilvánosságra, hogyan működnek és milyen eredményeket mutatnak fel az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos programjaik; javasolja a lehető legnagyobb fokú nemzetközi együttműködést és a pénzügyi és szabályozási protekciónizmus elutasítását;

(1) HL C 72., 2009.3.26., 1. o.

2009. április 24., péntekig

12. üdvözlöi a döntést, mely szerint valamennyi, a rendszer szempontjából fontos intézményt, piacot és eszközt (beleértve a fedezeti alapokat is) szabályozni és felügyelni kell, azonban úgy véli, hogy további lépésekre van szükség a mértéktelen spekuláció felszámolása érdekében, és hogy a szabályozásnak és felügyeletnek azokra a tevékenységekre is ki kell terjednie, amelyek mérete egyedileg nem tekinthető rendszerszintűnek, azonban együtt potenciális veszélyt jelentenek a pénzügyi stabilitásra; hangsúlyozza a nemzeti hatóságok közötti hatékony együttműködési és információmegosztási mechanizmusok kialakításának szükségességét a határokon átnyúló hathatós felügyelet és a nyitott piacok megóvása érdekében;

13. helyesli a G20-ak azon döntését, hogy elfogadják a Basel II tőkére vonatkozó keretszabályozását, valamint azon erőfeszítéseiket, amelyek a prudenciális szabályozási normák mielőbbi megerősítésére irányulnak;

14. úgy véli, hogy a válságkezelés terén folytatott határokon átnyúló együttműködésre vonatkozó elveket sürgősen és magas szinten kell érvényesíteni; a nemzeti pénzügyi rendszerek közötti egyre növekvő interakcióra tekintettel sürgeti az érintett hatóságok nemzetközi szintű együttműködését a pénzügyi válságokra való felkészülés és azok kezelése céljából;

15. üdvözlöi a G20-ak azon döntését, hogy ösztönzik a tisztességességet és az átláthatóságot a pénzügyi piacokon, illetve a pénzügyi szereplők nagyobb fokú felelősségvállalását; üdvözlöi, hogy a G20-ak ígéretet tettek arra, hogy a pénzügyi szabályozás felülvizsgálata keretében fenntarthatóbb módon alakítják át a jutalmazási rendszereket, továbbá hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az ösztönzőket a hosszú távú teljesítményhez kössék, hogy elkerüljék az olyan ösztönzőket, amelyek felelőtlenre készítetnek, valamint hogy az azonos feltételek biztosítása érdekében garantálják az új elveknek az egész ágazatban történő alkalmazását; rendkívül éber marad a pénzügyi intézmények bérezési és jutalmazási elveinek hatékony alkalmazása tekintetében, és szigorúbb intézkedések elfogadására szólít fel e területen;

16. üdvözlöi a hitelminősítő ügynökségekkel kapcsolatos intézkedéseket, melyek az átláthatóság fokozására és a nemzeti felügyeleti hatóságok közötti együttműködés előmozdítására irányulnak; továbbra is aggódik amiatt, hogy nincs verseny ezen a területen, és jelentősen alacsonyabb piacra lépési korlátokat kér;

17. üdvözlöi az arra irányuló szándékot, hogy megegyezésre jussanak az egységes könyvviteli standardokról, sajnálja, hogy a FASB módosította a valósérték meghatározását az Egyesült Államok piaci szereplői esetében, és sürgeti a Bizottságot, hogy módosítsa az IAS 39-et ennek megfelelően, és ne várja meg ezzel az IASB döntését;

18. felhívja a következő G20-csúcstalálkozó résztvevőit, hogy állapodjanak meg összehangolt és kézzelfogható fellépésekben valamennyi adóparadicsom és laza szabályozású entitás megszüntetésében, valamint azon on-shore adózási és szabályozási kibúvók felszámolása érdekében, amelyek lehetővé teszik a nagymértékű adóelkerülést a nagy pénzügyi központokban is; üdvözlöi a G20-ak nyilatkozatát a banktitokról, és az információk automatikus megosztását az adóelkerülés elleni küzdelem leghatékonyabb eszközének tekinti; javasolja, hogy az EU saját hatáskörében fogadjon el megfelelő jogi keretet az adóparadicsomokról, és hívja fel nemzetközi partnereit, hogy cselekedjenek hasonlóképpen;

Globális pénzügyi intézményeink megerősítése

19. teljes mértékben támogatja azt a döntést, mely szerint az elfogadott menetrend koordinálásában a központi szerepet az újonnan átnevezett és kibővített Pénzügyi Stabilitási Testületre bíznák; támogatja a G20-ak azon döntését, hogy e testület számára erősebb intézményi alapot és nagyobb hatáskört biztosítanak; hangsúlyozza a közös elvek és annak biztosításának fontosságát, hogy a pénzügyi terület szabályai konvergáljanak, hogy fel lehessen venni a lépést a globális piaci szereplőkkel;

20. üdvözlöi és teljes mértékben támogatja az EUROLAT Parlamenti Közgyűlés által a latin-amerikai és európai uniós országokhoz intézett 2009. április 8-i kérést, hogy ezen országok együttesen lépjenek fel a területeiken működő adóparadicsomok megszüntetéséért és nemzetközi szinten cselekedjenek a többi adóparadicsom felszámolásáért, illetve az ezek szolgáltatásait igénybe vevő vállalatok és egyének megbüntetéséért;

21. üdvözlöi a G20-ak azon tervét, hogy megreformálják a nemzetközi pénzügyi intézményeket, és kéri e reformok mielőbbi elkezdését; a globális gazdasági és pénzügyi irányítás nagyratörő reformjára szólít fel, amelynek elő kell mozdítania a demokráciát, az átláthatóságot, az elszámoltathatóságot és biztosítania kell a nemzetközi gazdasági és pénzügyi intézmények politikái és eljárásai közti összhangot, és sürgeti az IMF és a Világbank hitelezési feltételeinek felülvizsgálatát;

2009. április 24., péntekig

22. felszólít továbbá a fejlődő országok képviseletének erősítésére a nemzetközi pénzügyi intézményekben; üdvözlí a nemzetközi pénzügyi intézmények vezetőinek nyílt, átlátható, érdemeken alapuló kiválasztási folyamata iránti elkötelezettséget; sürgeti ezért az EU-t, hogy egységes hangon szólaljon meg;

23. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az IMF különleges lehívási jogának esetlegesen szükségessé váló, további összeggel történő kiegészítését, valamint kéri az EKB-t, hogy értékelje, milyen hatással lenne e növelés az árak világszintű stabilitására;

Ellenállás a protekcionizmusnak, a globális kereskedelem és befektetések támogatása

24. helyesli a G20-ak azon kötelezettségvállalását, hogy 850 milliárd dollárral megnövelik a globális pénzügyi intézmények számára rendelkezésre álló forrásokat a feltörekvő piacok és a fejlődő országok növekedésének támogatása céljából; üdvözlí az IMF forrásainak jelentős növelését, amely szervezet a fizetési mérleg problémáival küzdő országok – köztük uniós tagállamok – legfontosabb pénzügyi támogatója, valamint a feltörekvő piacok és fejlődő országok növekedését is támogatja;

25. üdvözlí az IMF által az új rugalmas hitelkerete révén tett előrelépéseket, melynek során eltávolodott múltbéli előíró és merev hitelnyújtási és feltételeességi keretrendszerétől, amit az IMF-nek a globális pénzügyi válság által az alacsony jövedelmű országokra gyakorolt hatásokról szóló jelentésében szereplő közelmúltbéli nyilatkozata is jól szemléltet, mely szerint „a kiadási politikák kialakítása során prioritást kell biztosítani a szociális programok megóvásának és bővítésének, illetve a jóváhagyott befektetések végrehajtásának, valamint általánosságban a millenniumi fejlesztési célok elérésére irányuló lendület megőrzésének”;

26. üdvözlí, hogy megerősítették a millenniumi fejlesztési célok iránti elkötelezettségüket, valamint hogy ígéretet tettek arra, hogy további 50 milliárd dollárt bocsátanak rendelkezésre a szociális gondoskodás támogatása, a kereskedelem fellendítése és az alacsony jövedelmű országokban a fejlődés megóvása céljára; felhív arra, hogy a kifizetéseket, amennyiben lehetséges, ne csupán kölcsönök, hanem közvetlen támogatások formájában osszák szét, hogy támogassák a szociális gondoskodást és élénkítsék a kereskedelmet;

27. sajnálja, hogy a G20-ak által a kereskedelemösztönző támogatással és a hivatalos fejlesztési támogatással (ODA) kapcsolatban tett ígérek nem kielégítők; hangsúlyozza, hogy bár a sajtóközlemény felsorol olyan pénzügyi intézkedéseket, amelyek arra irányulnak, hogy növeljék a Világbankon és az IMF-en keresztül a fejlődő világ számára nyújtott forrásokat, annak biztosítására nem vállaltak külön kötelezettséget, hogy a kereskedelemösztönző támogatás kiegészítő finanszírozást jelentsen;

28. üdvözlí az arra vonatkozó ígéretet, hogy tovább támogatják a globális kereskedelmet és befektetéseket; aggodalommal tölti el azonban a világkereskedelem visszaesése, amely a globális recesszió elmélyülésének veszélyét hordozza magában; hangsúlyozza a dohai forduló gyors és sikeres lezárásnak jelentőségét, amelynek célja a világkereskedelmi rendszer fejlődő országokat sújtó egyensúlytalanságainak kiigazítása;

29. elveti a gazdasági visszaesés és a világkereskedelmi csökkenés ellenszereként alkalmazott protekcionizmus minden formáját mind a reálgazdaságban, mind a pénzügyi ágazatban;

30. felhívja a következő G20-csúcstalálkozót, hogy foglalkozzon a világkereskedelmi rendszer és a WTO vezetésének reformjával is a tisztességes kereskedelem támogatása, az észak és dél közötti fokozódó egyenlőtlenségek visszafordítása, a kereskedelmi, szociális és környezetvédelmi politikák közötti összhang növelése és a WTO demokratikusabbá, átláthatóbbá és elszámoltathatóbbá tétele érdekében;

31. felhívja az EU tagállamait, hogy tegyenek lépéseket és dolgozzanak ki eszközöket a fejlődő országok válságának leküzdésére, hogy az EU összehangolt választ tudjon adni; kéri, hogy a fejlődés finanszírozásáról szóló következő Monterrey-jelentés értékelje az ekként meghatározott lépések végrehajtását;

32. felhívja a figyelmet az elhúzódozó élelmiszerválságra, amely azonnali lépéseket és reformokat igényel annak érdekében, hogy a fejlődő országok mezőgazdasági termelése fenntarthatóvá váljon;

2009. április 24., péntekig

Méltányos és fenntartható fellendülés biztosítása mindenki számára

33. üdvözlí, hogy a G20-ak elismerték a fenntarthatóbb globális gazdaság jelentőségét; hangsúlyozza továbbá, hogy kritikus fontosságú, hogy kötelező erejű megállapodás szülessen az éghajlatváltozással kapcsolatban a közelgő koppenhágai konferencián; hangsúlyozza azonban, hogy a G20-ak vezetőinek fel kell ismerniük a globális fenntarthatóság kihívásainak, például a halászatot, az erdőket és a vizeket érintő kríziseknek a változatos természetét, amelyek a fejlődő országokban őket sújtják leginkább;

34. kéri a Bizottságot, hogy a fenntartható fejlődési stratégia jövőjének mérlegelése kapcsán indítsa meg a szükséges eljárásokat annak érdekében, hogy az éghajlatváltozás következményeit teljes mértékben tekintetbe vegyék valamennyi meglévő politikában;

35. hangsúlyozza, hogy az energiaügyi és éghajlat-változási csomagot hatékonyan kell végrehajtani és hogy megújuló, ökoinnovatív, környezetbarát energiába és az energiahatékonyságba történő beruházásokra van szükség, ami 2010–2014 közötti időszakra vonatkozó energiaügyi cselekvési terv központi eleme kell legyen;

36. kéri a G20-csúcstalálkozót, hogy vegye fontolóra az ILO által javasolt munkatervet a megfelelő munkahelyekről, amely egyszerre tartalmazza az emberi jogok egyetemes tiszteletben tartására irányuló kötelezettségvállalást a munkahelyeken, az alapvető munkaügyi szabályozást és a gyermekmunka felszámolását;

*

* *

37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Központi Banknak, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, valamint a G20 államok kormányainak és parlamentjeinek és a Nemzetközi Valutaalapnak.

A jólét és a stabilitás megszilárdítása a Nyugat-Balkánon

P6_TA(2009)0331

Az Európai Parlament 2009. április 24-i állásfoglalása a nyugat-balkáni országok stabilitásának és jólétének megszilárdításáról (2008/2200(INI))

(2010/C 184 E/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 1993. június 21–22-i koppenhágai ülésének elnökségi következtetéseire,
- tekintettel a 2003. június 21-én Szalonikiben rendezett EU–Nyugat-Balkán csúcstalálkozón tett nyilatkozatra,
- tekintettel a Bizottság 2006. január 27-i, „A nyugat-balkáni országok az Európába vezető úton: a stabilitás megszilárdítása és a jólét megteremtése” című közleményére (COM(2006)0027),